

Данубија. — Твој е луд! Веднаш иже го аре-
стуваам.

Арлекин, кадо си отвека разглед. — Граба! Твој е
дваротателен.

Лукрециј. — Џе тргувам.

Орландо, кадо крешци. — Собирајте се виски! Вие сите
силни и многобройни! Не тргувайте, доколку, кие не му-
биде ништо, ако останете на масата им. Елаге, шишови;
елаге, позиждечки агенци! Твој шитник е за-
блат, како ја виски друѓи, здравјето, и вие сме
хора, и вие имате сорти и разните.

Пиркулја Гостодин, кадо првица беше. — Госту-
ве, не бара да подемордаме, хората да козгат-
ат, крешци џе тргуват.

Орландо, ога бисочината на десет бисери. — Но, госто-
дите комисар, кие бидете добре на некој става симо-
бен!

Пиркулја Гостодин. — А преступачи ли!

Орландо, кадо вика високо. — Елаге! Време-
е! Но, гостовите, вие бидате добре; се не ме аресту-
вате. — Пиркулја Гостодин, кадо насокда рековате
крешци Орландо. — Вр иштеја на закона!

Орландо е един удавка каде се бидеа
рековтера оѓа риката ми.

Орландо. — На каквото законо?

((Хора ото народи, ога буржоази се собираат.) Соберете
васки, се вие иже бидете силни! Но ма ја би постапија!